

[Arne Christiansen]

De tre lovforslag, vi har til behandling, adskiller sig fra de øvrige i dagens række ved stort set at være gamle kendinger, både når det gælder form og indhold. Jeg skal derfor afstå fra at gå i detaljer med dem, kun sige, at når de nu dukker op igen, så påskønner vi fra venstre det meget, at det sker i en større sammenhæng og med det indkomstpolitiske mål, som har været tilstræbt tidligere, men hvor man har manglet andre love ved siden af disse tre gamle kendinger.

Jeg har også noteret mig den konsekvens, hvormed regeringen arbejder, når det gælder om at begrænse antallet af offentligt ansatte. I modsætning til den socialdemokratiske ordfører har jeg noteret med tilfredshed, at man omprioriterer opgaverne i monopoltilsynet og derfor ikke kræver yderligere ressourcer for at håndhæve disse love, der jo, når alt er gennemført, kun får en meget begrænset løbetid.

Venstre kan anbefale alle tre forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Det er så det figenblad, der skal dække over nogle af de værste overgreb mod lønarbejderne i nyere tid. Det må siges, at det er et usædvanlig tyndt figenblad.

For nu at starte med lovforslag nr. L 12, begrænsningen af udbytterne: Der er for det første kun tale om en udskydelse. Der er intet, der forhindrer, at virksomhederne ved lovens udløb sætter udbytterne op. Man har ikke engang gjort sig den ulejlighed at lade det ledsage af et forbud mod udstedelse af friaktier. Det gør man dog ofte. Her er ganske vist også kun tale om en udskydelse, men det ville dog gøre figenbladet lidt bredere. Det vil man altså ikke ulejlige sig med.

Det er også et godt spørgsmål, hvor effektivt forslaget egentlig er, for udbyttestoppet er jo ikke kun begrænset af det hidtil ubetalte udbytte. Det er enten det hidtidige udbytte eller en procent af egenkapitalen eller en procent af selskabskapitalen, og det er jo ganske sædvanligt, at afkastet af aktier kun i beskedent omfang kommer ved direkte udbytte. En væsentlig del af afkastet kommer i form af værdistigninger, kursstigninger. Derfor vil det være interessant at få at vide, på hvor mange virksomheder der egentlig er tale om en reel begrænsning i disse bestemmelser, men det kan vi tage op i udvalget.

Hvad angår begrænsningen af bestyrelses-honorarer og tantiemer til direktionen, er der et stort smuthul, idet de kan sættes op med 10.000 kr. pro persona. Det antydes i bemærkningerne, at det kun skal være i forbindelse med generalforsamling for første gang, men der er ingen bestemmelser, hverken i lovteksten eller i bemærkningerne, der sikrer, at det kun er i sådanne ekstraordinære tilfælde.

Hvad angår lovforslag nr. L 13 om avancestop, må jeg sige, at det er noget af det værste lovsjusk, jeg endnu har set. Det plejer at være sådan, at man har en lovtekst, og så har man nogle bemærkninger, der uddyber og forklarer denne lovtekst. Man plejer ikke at have bestemmelser, der ikke står i lovforslaget, men kun i bemærkningerne. Når det er sådan, så er grunden den selvfølgelig, at bemærkningerne ikke ledsager loven på dens videre færd. Folk, der anskaffer sig loven, får ikke bemærkningerne med. Derfor bør alle væsentlige bestemmelser stå i selve lovteksten.

For at tage et eksempel: Det har været meget diskuteret i offentligheden, om lønstigninger kan indregnes i priserne. Hvis man ser i lovforslagets § 1, stk. 1, står der uden forbehold, at lønstigninger kan indregnes. Hvis man så slår efter i bemærkningerne, ser man, at ifølge disse begrænses indregningsmulighederne til tilladte lønstigninger. I § 1, stk. 2, defineres bruttoavance for fremstillingsvirksomheder som forskellen mellem salgspris og direkte omkostninger. Her indgår lønnen altså overhovedet ikke i definitionen af bruttoavance, og her er der ingen modificering i bemærkningerne. Det vil sige, at ifølge lovforslagets tekst kan alle lønstigninger indregnes, ifølge lovforslagets bemærkninger kan lønstigninger i handelsvirksomheder kun indregnes, for så vidt de er tilladte, medens alle lønstigninger kan indregnes for fremstillingsvirksomheders vedkommende. Ifølge de kommentarer, der er kommet fra den konservative politiske ordfører i en række dagblade, er det ikke tilladt at indregne lønstigninger – ud over tilladte – i priserne. Hvad skal befolkningen tro? Kunne vi ikke få en overensstemmelse mellem lovforslagets tekst, dets bemærkninger og det, som de politiske ordførere går rundt og siger?